

The image is a collage of Easter-themed items. At the top, there are several colorful plastic flowers in shades of pink, purple, yellow, and blue, along with a purple heart-shaped pendant. Below these, the title 'Påskemeditasjoner' is written in a blue, cursive font. The bottom half of the image features a necklace made of blue, heart-shaped pendants, some of which are wrapped in a tangled mass of silver-colored barbed wire. The background is a plain, light color.

Påskemeditasjoner

Kjære lesar!

Tornekrona pregar framsida av dette meditasjonsheftet – symbol for smerte og fornedring. Samtidig skimtar vi blomsterkrona – symbol for kristent fellesskap. Blomsterkrona finn ein i sin fulle prakt på bakre omslag til meditasjonsheftet. Symbola femner dei dramatiske hendingane frå langfredag og til fyrste pinsedag – det som kyrkja nemner påsketida. Kristi krossdød og oppstode blir til nytt liv og grunnlag for Guds kyrkje på jord. Gjennom smerte og fornedring, inderleg sorg, sigersfull oppstode, medvandring, avskil og framleis nærver i Den Heilage Ande, vandrar vi gjennom påsketida. Vandringa gjer vi saman med kunstnaren Camilla Prytz og hennar glasmaleri, laga til desse påskemeditasjonane – ei vandring i tekst og bilete inn i det som er grunnlaget for og livsnerven i Diakonhjemmet.

Du er invitert til å vera medvandrar.

Salmediktaren John Bell har i Svein Aasmundtveit si omsetjing fanga denne vandringa:

*Han stod opp før dagen demret;
ut av natt brøt lyset fram.
Kristus lever, han har seiret;
evig lever vi med ham.
Han er her og han vil skape
liv der natt og mørke bor.
Kristus lever, vi skal bære
Herrens seierstegn på jord.*

Signa påsketid!

Idar Magne Holme
forstandar/administrerende direktør

MIN GUD, MIN GUD,
HVORFOR...?

Det gjemmer seg en godhet i mørket

Jesus roper fra sitt innerste mørke; “Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?” I denne situasjonen, hengende på korset, og døden nær, blir hans menneskelighet tydelig. Det er angsten ved å være forlatt, isolert og ensom.

Dette er vårt felles allmennmenneskelige rop når vi befinner oss i livets ytterkanter, slik det ofte er tilfelle når vi rammes av sykdom eller kriser. Angsten for å bli forlatt, kanskje forkastet, overskygger sjelelivet og vi ser ikke spor av håp om en meningsfull fremtid.

I dette menneskelige mørket er det guddommelige til stede. Vi er sett av Gud, helt ut i alle livets avskygninger, selv når vår erkjennelse sier noe annet. Den guddommelige omsorg er større enn våre tanker og forestillings-evne. Vi er sett og elsket, selv når det røyner på.

Morten Skjørshammer, sykehusdirektør

Langfredag

MARIA STO LIKE
UTEN FOR
GRAVEN OG GRÅT

”Den mørkaste natta”

Kvar vart det av den himmelske hærs karen? Borte er jubelsongen og dei tusen stjerneskimrande augene. Det er natt, det er kaldt, det er einsamt.

Draumen er sløkt. Lovnadene om ei ny verd, ei ny framtid, om kjærleik og fred – er nedfrosne i ei kald grav. Tida står stille, what you see is what you get. Kalkulert risiko, kjøp deg forsikringar, unngå naiv tillit. Det er ingen grunn til å knyte seg til andre, vona blir knust.

Aleine framfor ein tung gravstein av sorg stoggar framtida. Ein får slepe seg vidare, gjere det beste ut av det, leve på minnene. Skjerme seg mot alle som stirer og spør.

Det går nok over.

Einar Aadland, dosent

Påskenenatt

"MARIA",
SA JESUS

Funnet

“Hvorfor gråter du kvinne? Hvem leter du etter?”

Slik blir Maria møtt i hagen, påskedag morgen. Hun vet ennå ikke hvem som spør. Hun forstår ennå ikke at hun er funnet, mens hun var opptatt av å lete etter den døde.

Så mye kraft som kan ligge i det å bli tiltalt ved navn.

“Maria”, sa Jesus.

Bare dette. Nok til å formidle: Jeg lever. Jeg kjenner deg. Jeg elsker deg.

En gang ble mitt navn nevnt.

Vann øst over hodet.

Kors tegnet på pannen.

Vi erfarer livet som forgjengelig. Men håpet lever.

Håpet om en gang å høre ham si navnet mitt igjen.

Håpet om å være funnet.

*Eg seier:/ “Når sommerfuglane dør/ om hausten/ går ein sommarfugl-
samlar/ og plukkar dei opp// i ein glasbolle/ om natta.// Så strør han
eit pulver over dei/ og dei stig opp/ i lufta og vert til/ regnbogar.”//
“Er det sant?”// “Det er ei forteljing.” (...) Helge Torvund*

Aud Irene Svartvasmo, ledende sykehusprest

Påskedag

BLIHOS
OSS!

Underveis

Hvem er denne ukjente vandreren som med ett slår følge med dem på vei til Emmaus? Disiplene blir et øyeblikk tatt ut av den sorgtunge samtalen om alt som har hendt – visste han virkelig ikke? De deler sorgen, skuffelsen, uroen.

Men som han taler til dem! Som han åpner Skriftene for dem og setter hjertet i brann:
Bli hos oss i den motløse sorgen!

Det lir mot kveld og de byr den Fremmede husly. Han må ikke gå videre nå:
Bli hos oss når det mørkner!

Han tar brødet, takker, bryter og gir dem – og det er Påskedag.

Hastig bryter disiplene opp for å fortelle:
Denne Ukjente som vi delte sorgen med, denne Fremmede som åpnet hjertene våre,
han som vi delte bord og brød med,
i et glimt så vi det: Det er jo Herren! Han er Oppstanden!

Magdalene Thomassen, stipendiat

2. Påskedag

MENS HAN
VELSIGNET DEM,
SKILTES HAN
FRA DEM

Leting pågår

Tilvenning i barnehage nettopp gjennomført. Første løsrivelse. Første separasjonsangst hos mennesker som hver dag og minutt har vært svært nær hverandre.

I begynnelsen redselen hos barnet: kommer hun aldri igjen? Etterhvert gjenkjennes rytmen tryggere for hver dag: klem og farvel, og vi ser hverandre igjen senere. I mellomtiden leves timene adskilt fra hverandre, allikevel nær i tanke og følelse.

Kjærlighetens pris er adskillelse.
Å bli glad i noen innebærer også å løses fra det mennesket en gang.
Nådeløst og ubarmhjertig. Det er prisen for å knytte seg til noen.
Så godt som alle gjør det likevel. Vakkert og vemodig.

Jesus dro også.
Han velsignet mens han dro.
Stor forskjell der.
Han sender andre tegn på nærvær.
En soldag. Fuglesang en vårmorgen. Et håndtrykk. Latter. Godhet.

Helt ensomme er vi ikke. Fortsatt kan vi gjenkjenne kraften han lot være igjen i verden da han dro bort. Leting pågår.

Kjersti Håland, sykehusprest

Kristi himmelfart

JEG ØSER UT
MIN ÅND
OVER ALLE MENNESKER

Downtown Hong Kong

For en del år siden var jeg på studietur for prester til Hong Kong. Et av besøkene var lagt til et buddhistisk nonnekloster i en leilighet i en skyskraper downtown Hong Kong. Vi fikk den hjerteligste mottagelse og ble servert utallige kopper te og mengder av frukt og kjeks mens vi satt i en sirkel på gulvet i meditasjonssalen. Så begynte samtalen hvor klosterets priorinne og en amerikansk misjonær fortalte om sin livsvei, om sin tro, og om deres samtaler og relasjon. Respekten som de tydelig hadde for hverandre og som de uttrykte uten å legge skjul på ulikheter gjorde dypt inntrykk på meg. To mennesker fra to vidt forskjellige verdensdeler, de hadde forskjellig kjønn, de bekjente seg til ulike trosretninger, de hadde svært ulik livssituasjon – og de ble beriket av fellesskapet de delte. Mon tro om ikke dette var Ånden utøst.

Jeg øser ut min Ånd over alle mennesker.

Margrete Telhaug, studentprest

Pinsedag

FRED

ETTERLATER
JEG DERE

Camilla Prytz (f. 30.12.1971) er utdannet fra Kosta Boda Glasskole i Sverige, og har jobbet kontinuerlig med glass siden hun startet sin egen glass-hytte på midten av 90-tallet. Hun har hatt et 50-talls utstillinger, blant annet på Stenersenmuseet i Oslo der hun viste hodeplagg i glass og sølv. Hun lager også utsmykninger i glass, i tillegg til serviser, drikkeglass og kunstobjekter. Alle Camillas arbeider er inspirert av kollektiv symbolisme. Hun beveger seg hele tiden mellom kunst, design og fashion.

Camilla Prytz lanserte GLASS & GLAMOUR, hennes første håndlagde smykkekolleksjon i glass og sølv i 2001, og hennes første produserte smykkelinje ANIMALS i 2009. Hun har stor suksess med begge deler. Hun mottok designprisen 'NÅLØYET 2011' som årets beste accessoir-designer, og er nominert til 'Costume Awards 2011 og 2012' som beste norske designer. Camilla Prytz har idag sitt studio på Odderøya i Kristiansand, og pendler mellom Kristiansand, Oslo og New York.

Diakonhjemmet

Diakonveien 14 · Postboks 23 Vinderen · N-0319 Oslo
22 45 15 00
www.diaconhjemmet.no